

ZIPERCEK

Vándor Meseíró járt a Zipernowskyban

A Zipernowsky Károly Általános Iskola áprilisban második alkalommal látta vendégül Böde Péter Vándor Meseírót, aki előadásával ismét lenyűgözte a gyerekeket és a pedagógusokat egyaránt.

Számos gyermekirodalmi foglalkozást láttam már, és magam sem hittem volna, hogy lehet még e téren újat mutatni nekem, de Böde Péternek sikerült. Tanácstalan lennék, ha meg kellene határoznom ennek a 45 percnak a műfaját. Etika, nyelvtan, irodalom, képzőművészet, néprajz, természetismeret? Önismereti, önfejlesztő tréning? Azt hiszem, mindezekből merített a Vándor Meseíró.

Böde Péter nem mondott mást a gyerekeknek, mint amit szüleik, tanáraik nap mint nap közvetíteni igyekeznek számukra. Azt, hogy az olvasás épít, a túlzásba vitt tévzés és a túlzásba vitt számítógépezés viszont rombol; hogy a magyar nyelvet ugyanúgy óvni kell, mint a természetet; hogy a szeretet hiánya pedig beláthatatlan károkat okoz. A gyerekek megértették és elismerték igazát. Mert nem mindegy, hogy ki mondja. Egy kortárs fiatalos írótól talán sokkal előbb elfogadják ugyanazt, mint a szülőtől, akitől sűrűn hallják ugyanazt.

A varázslat, a mágia bármikor felkelti a gyerekek érdeklődését – jól tudta ezt a Vándor Meseíró, aki legelőször is a magyar szavak mágikus erejéről beszélt. Hogy a *káromlás*: kárt okozni magunknak és másoknak. Hogy van egy *szer*, ami *etet*, és egy *elem*, amitől *félemberek* leszünk. Hogy a képzeletünk mindenre *képessé* tesz bennünket. Rendkívül meggyőző erővel, elgondolkodtatóan mesélt, és a gyerekek hittek neki. Hittek, mert érdekes dolgokat mondott, de legfőképp hittek neki, mert saját szemükkel láthattak egy felnőttet, aki megvalósította gyermekkori álmait.

Böde Péter könyvei, történetei, rajzai ugyanazokat az értékeket közvetítik, melyeket a Zipernowsky könyvtárban előadásában a gyerekeknek átadott akikben ha eddig nem, most mindenképpen felébredt a gyanú, hogy talán mégis érdemes lehet hallgatni a felnőttekre, olvasni, alkotni és ezáltal álmainkat megvalósítani. Ennél pedig nincs nagyobb nyereség.

Horváth Orsolya
magyartanár

Akinek az a küldetése, hogy gyerektekinteteket ragyogtasson - Beszélgetés Böde Péterrel -

Böde Péter immár második alkalommal látogatott el a Zipernowsky iskolába és tartott könyvei kapcsán rendhagyó irodalmi órát. A foglalkozás után beszélgettünk hivatásról, tanításról, nevelésről és még sok minden másról, mert Böde Péter gondolatai épp oly sokszínűek és érdekfeszítőek, mint alkotásai.

- Különleges foglalkozást űzöl, Vándor Meseíró vagy. Mit jelent ez a titulus?

- Magát az elnevezést egy óvónőtől kaptam, és nyomban megtetszett, mert nagyon jól kifejezi mindazt, amivel foglalkozom. Meséket írok, és a könyveimmel járom az országot. Több mint 200 településen jártam már, 25 000 gyermeknek tartottam foglalkozást, amelyek a könyveim kapcsán az általam fontosnak tartott értékekről szólnak.

- Volt szerencsém részt venni egy ilyen foglalkozásodon, és valóban nagyon szerteágazó, mégis egységes tudásanyagot adsz át. Olyan kulcsfontosságú kérdéseket feszegetsz, amelyek talán a leglényegesebb pontjai a mai gyerekek nevelődésének, fejlődésének.

- Igen, ma már sokkal több dologgal kell megküzdeni, amely a fejlődés ellenében hat, mint régebben. Beszélek nekik a túlzásba vitt televíziózás, számítógépezés káros hatásairól, az olvasás nagyszerűségéről, arról, hogy mi mindent veszítünk, ha nem használjuk a képzeletünket. Igyekszem felhívni a figyelmüket az olyan alapvető emberi értékekre mint alkotóképesség, tolerancia, tanulási vágy, szeretetteljesség, nyitottság.

- A látottak alapján nagyon is sikeresen, hiszen a gyerekek feszült figyelemmel hallgattak, rendkívüli hiteles volt számukra mindaz, amit mondtál, és későbbi megnyilvánulásaikból világossá vált, hogy nagy hatást tettél rájuk, sőt: formáltál a világképükön.

- Ennek nagyon örülök, hiszen voltaképpen ez a célom. Talán azért is sikerül hitelesnek tűnnöm számukra, mert megmutatom nekik, én milyen voltam az ő korukban. Látják a céljaimat, és hogy megvalósítottam őket, hiszen ma azzal foglalkozhatom, amivel gyerekkorom óta szerettem volna.

- Igen, a gyerekeket teljesen lenyűgözték a 8-10 évesen készített munkáid. Nem is csoda, már akkor kész kis műremekek voltak, képregény ceruzarajzokkal, borítóval, plakáttal, előzetessel, megrendelővel. És ma az a munkád, amit mindig is a legjobban szeretnél csinálni, az alkotásaid pedig befogadókra találtak. Ez nagyon fontos példa a gyerekeknek is, akik megismernek.

- Tulajdonképpen épp ezt szeretném megmutatni nekik: hogy mennyire fontos azt csinálni felnőttként, amiben jók vagyunk, amit örömmel végzünk. És hogy mindez elérhető, csak úgy kell élni hozzá. Én valóban szerencsés vagyok, mert a munkám egyben a hivatásom is. Alkotni szeretnék, értékeket közvetíteni, az olvasás, a természet, az állatok, embertársaink szeretetének fontosságát tudatosítani, építeni – és ez ma már módomban áll.

- Ezért is díjmentesek a foglalkozásaid?

- Igen. Nekem ez valóban nem munka, hanem hivatás. Mindössze a foglalkozások után eladott könyvek képezik a bevételemet, illetve a nyári táborok költségtérítései.

- Ezek is nagyon kedvező árúak, pedig te magad írod, rajzolod, nyomtatod őket, így könyvesboltban nem is kaphatók. A gyerekek nagyon szeretik a történeteidet, több iskola is kötelező olvasmánnyá tette, és a kivitelezésük is csodaszép. A mesék szerethető, kedves állatokról szólnak, testközelbe hozzák a természetet, tanító, ismeretközvetítő jellegűek, szinte hiánypótló alkotások.

- Magam is hiánypótlónak szántam: az első könyvemet azért írtam, mert a kisfiamnak kerestem olyan mesét, amelynek mondanivalója mély, igényes, szép ceruzarajzokkal készült, és nem találtam...

- Így hát írtál egyet...

- Igen. Aztán nem találtam rá kiadót, így hát elkészítettem én. A többi már ebből nőtte ki magát.

- Még hozzá egész komplex rendszerré, hiszen a könyveken és előadásokon kívül nyári alkotótáborokat is tartasz. Mi minden történik egy-egy ilyen tábor alatt?

- Számomra az alkotótábor is egy jelentős fóruma az értékközvetítésnek: a programban többek közt meseírás, rajzoktatás, versírás, a magyar nyelvvel való játék, rovásírás, előadások a növény- és állatvilágról, képzeletgyakorlat, kreatív foglalkozás, erényverseny, bátorságpróba, természetjárás, lovaglás szerepel, és szerencsére nagyon népszerű a gyerekek körében, nem is mindig tudok annyi férőhelyet biztosítani, ahányan jönni szeretnének.

- Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

- Tele vagyok ötletekkel és megvalósítandó célokkal, de mindegyik egyre irányul: szeretnék továbbra is alkotni, tanítani, elgondolkodtatni a gyerekeket és pozitív hatással lenni szemléletmódjukra, életükre.

- Sok sikert kívánok hozzá, bár azt hiszem, nem kérdés, hogy mindezt el is fogod érni. Köszönöm a beszélgetést!